ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ — ଏକଶେ ଏକତ୍ରିଶତମାଂଶ

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବୁନାନିର ଉନ୍ମୋଚନ: ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ବାସ୍ତବତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଯୋଜନ କରିବା

Jeff Pippenger
2024-03-12

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାମାନଙ୍କରେ ଆମେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲୁ ଯେ, ମିଲରାଇଟମାନେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଦଶ କୁମାରୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ହବକ୍‌କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ, ଏବଂ ଯିହିଜ୍କିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାର, ଏକୋଇଶରୁ ଅଠାଇଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରଣ କରୁଥିଲେ। ଯିହିଜ୍କିଏଲର ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଏହି ତିନିଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଅଂଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୂରଣ ହେବ, "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବ" ପୂରଣ ହେବ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକଟତାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି।

> "ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସମାପ୍ତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି। ଏଠାରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପୂରକ ଅଛି। ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ; ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ପ୍ରକାଶନ। ଯେ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଟି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ସେହି ଅଂଶ। ଦୂତ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, 'କିନ୍ତୁ ତୁମେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର।' ଦାନିଏଲ 12:4।" ଆକ୍ଟସ ଅଫ ଦ ଆପୋଷ୍ଟଲସ୍, 585.

ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଟି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ସୀଲ ଲାଗିବାର ସମୟରେ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ, ଯାହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା Sunday law ସମୟରେ ମୂର୍ଖ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେବା ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ଇତିହାସର ସେହି ଅବଧିରେ "ସମସ୍ତ ବାଇବେଲର ପୁସ୍ତକମାନେ ମିଶି ଏବଂ ଶେଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ" ଭିତରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବ ପ୍ରକାଶ ପାଏ।

ପୂର୍ବତନ ଲେଖାରେ ଆମେ ବୁଝାମଣାର ଏକ ଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିଆସୁଥିଲୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଦାନିଏଲ ୧୧ର ଚାଳିଶତମ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ବାହ୍ୟ ଐତିହାସିକ ରେଖାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ, ଯେଉଁଥିରେ ପୃଥିବୀ-ପଶୁର ରିପବ୍ଲିକାନ ଶିଙ୍ଗର ରାଜନୈତିକ ଇତିହାସ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେହି ଇତିହାସ ପୃଥିବୀ-ପଶୁର ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗର ଧାର୍ମିକ ଇତିହାସ ସହ ସମାନାନ୍ତରରେ ଚାଲିଥାଏ। ଆମେ ପୃଥିବୀ-ପଶୁର ରିପବ୍ଲିକାନ ଶିଙ୍ଗକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଥିବା କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ରେଖାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁ, ଏବଂ ସେହି ରେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ କରୁଛୁ।

୧୭୭୬ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଏବଂ ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଅବଧି, ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ରେଖାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା ପ୍ରୟାସରେ ଆମେ ଯାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛୁ, ସେହି ରେଖା ଅଟେ। ୧୭୭୬ ରୁ ୧୭୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଏହି ଅବଧି ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ଚିହ୍ନକୁ ଧାରଣ କରେ, କାରଣ ଏହା ଗୋଟିଏ ବିଧାନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯାହା ଗୋଟିଏ ଜାତିର କଥନ ଅଟେ।

> "କୌଣସି ଜାତିର କଥନ ହେଉଛି ତାହାର ବିଧାନମୂଳକ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ।" The Great Controversy, 443.

ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଉଛି ତାହାର କଥା କହିବା। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ସଂବିଧାନ ଏକ ଦୈବୀ ଦଲିଲ ଥିଲା, ଯାହା ଧାର୍ମିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ଇଉରୋପର ରାଜାମାନେ ଓ କାଥଲିକ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ଶତାବ୍ଦୀଗୁଡ଼ିକ ଧରି ଚାଲିଆସୁଥିବା ନିର୍ଯାତନାର "ବନ୍ୟା"କୁ ଗିଳିଦେଇଥିଲା।

ଏବଂ ସର୍ପଟି ନାରୀଙ୍କ ପଛରେ ନିଜ ମୁହଁରୁ ବନ୍ୟା ସଦୃଶ ଜଳ ଛାଡ଼ିଦେଲା, ଯେପରି ସେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ବନ୍ୟାରେ ଭାସାଇ ନେଇଯାଇପାରେ। କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀ ନାରୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା; ପୃଥିବୀ ନିଜ ମୁହଁ ଖୋଲିଲା ଏବଂ ଅଜଗର ନିଜ ମୁହଁରୁ ଯେ ବନ୍ୟା ଛାଡ଼ିଥିଲା, ତାହାକୁ ଗିଳିଦେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:15, 16.

ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଛଅନମ୍ବର ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଶାସନର ଶେଷରେ, ସେ ପୁନର୍ବାର କହିବ, କିନ୍ତୁ ତାହାବେଳେ ସେ ରବିବାର ଆଇନକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଲାଗୁ କରି ଏକ ଅଜଗର ପରି କହିବ।

ଏବଂ ମୁଁ ପୃଥିବୀରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଶୁକୁ ଉପରକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାହାର ମେଷଶାବକ ପରି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଅଜଗର ପରି କଥା କହୁଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:11।

୧୭୯୮ ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ପାପତନ୍ତ୍ର ତାହାର ଶକ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

"ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପାପତନ୍ତ୍ର, ନିଜ ଶକ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ, ନିର୍ଯାତନାରୁ ବିରତ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଯୋହନ ଏକ ନୂତନ ଶକ୍ତିକୁ ଉଦୟ ହେଉଥିବା ଦେଖିଲେ, ଯାହା ଅଜଗରର ସ୍ୱରକୁ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ କରିବ ଏବଂ ସେହି ଏକେ ନିଷ୍ଠୁର ଓ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦାମୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବ। ଏହି ଶକ୍ତି, ଯାହା ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ ଶକ୍ତି ଅଟେ, ମେଷଶାବକସଦୃଶ ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ଏକ ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକିତ କରାଯାଇଥିଲା।" Signs of the Times, November 1, 1899.

୧୭୯୮ ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ପାପାସତ୍ତା ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା, ସେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର କହିଲା; ଏବଂ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଦା ଯେପରି ଘଟେ, ଆରମ୍ଭରେ ହୋଇଥିବା ସେହି କଥନ ଶେଷରେ ହେବାକୁ ଥିବା କଥନର ପୂର୍ବଛାୟା ଥିଲା। ୧୭୯୮ ମସିହାରେ Alien and Sedition Acts କୁ ଆଇନରୂପେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଶେଷକାଳରେ ଅବୈଧ ଅଭିବାସନ ଓ ମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି କାର୍ଯ୍ୟକରିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଆଇନମାନଙ୍କର ପୂର୍ବଛାୟା ଥିଲା।

ଆମେ ଯେ 1776 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟଖଣ୍ଡକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ, ସେଥିରେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯାଏ, କାରଣ ଆରମ୍ଭରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଘୋଷଣାପତ୍ରର "କହିବା"କୁ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା 1798 ମସିହାର Alien and Sedition Acts ର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡର ମଧ୍ୟଭାଗରେ, ଆପଣ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ସଂବିଧାନକୁ ଦେଖିବେ। ଏହି ସମୟଖଣ୍ଡ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଶାସନର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରେ, କାରଣ ଏହା ମେଷଶାବକ ପରି କହିବାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ସମୟଖଣ୍ଡଟି ଅଜଗରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ବିଧାନ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। କିନ୍ତୁ, ପ୍ରାୟତଃ ଯେପରି ଘଟେ, କୌଣସି ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ। ଏହି ସମୟଖଣ୍ଡର ପ୍ରଥମ waymark ଶେଷ waymark ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ waymark ଥିଲା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ସଂବିଧାନ, ଯାହା THIRTEEN ଟି ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା। ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "truth" ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର, ତାହାପରେ ତ୍ରୟୋଦଶ ଅକ୍ଷର, ଏବଂ ତାହାପରେ ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ଶେଷ ଅକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା।

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ସମୟକାଳକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ, ସେହି ସମୟକାଳ ସତ୍ୟସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବହନ କରେ। ଏହି ସମୟକାଳ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଶାସନର ଆରମ୍ଭକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଏକ ସମୟକାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ; ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଏହା ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଶାସନର ଶେଷକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଏକ ସମୟକାଳକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ। ସେହି ସମୟକାଳ 1989 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। 1776 ଠାରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟକୁ 1989 ଠାରୁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟଉପରେ ଆରୋପ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଏକ ଅଜଗର ପରି କହେ, ଯଥା Alien and Sedition Acts ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଆମ ଅଧ୍ୟୟନରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନ ଦେବା ଯୋଗ୍ୟ। ସେହି ସତ୍ୟ ହେଉଛି "ଶେଷ ସମୟ"ର ଏକ ଉପାଦାନ, ଯାହା ପ୍ରତୀକରୂପେ ପ୍ରାୟତଃ ଅବହେଳିତ ହୁଏ। ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ସମ୍ଭବତଃ ଜାଣିଥାଇପାରେ ଯେ 1798 ହେଉଛି "ଶେଷ ସମୟ," କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ ସେମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ସେଠିରେ ହିଁ ଶେଷ

ହୋଇଯାଏ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ୁ କିଛିମାତ୍ର ଧାରଣା ନାହିଁ ଯେ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ସୁଧାର-ରେଖା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସୁଧାର-ରେଖାଙ୍କ ସହ ସମାନ୍ତ ରାଳ ଅଟେ। ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ସୁଧାର-ରେଖା "ଶେଷ ସମୟ" ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

ମୋଶା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ, ଏବଂ ମୋଶା ସ୍ୱୟଂ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହିଥିଲେ, ଓ ପିତର କାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ।

> ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ, ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ମୋ ପରି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଉତ୍ପାପନ କରିବେ; ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବ। ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 18:15।

ଯୀଶୁ ମୋଷାଙ୍କ "ସଦୃଶ" ହେବାକୁ ଥିଲେ।

> ଏବେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ତୁମେ ଅଜ୍ଞାନତାବଶତଃ ଏହା କରିଥିଲା, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଈଶ୍ୱର ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର ମୁଖଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏହିପରି ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ତୁମେ ମନଫେରାଅ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅ, ଯେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ ମୋଛି ଦିଆଯାଉ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ସତେଜତାର ସମୟ ଆସିବ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଚାରିତ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପଠାଇବେ। ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ପୁନଃସ୍ଥାପନର ସମୟ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହା ବିଷୟରେ ଈଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭରୁ ନିଜ ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ମୁଖଦ୍ୱାରା କହିଆସିଛନ୍ତି, ସେହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଗ୍ରହଣ କରି ରଖିବାକୁ ହେବ। କାରଣ ମୋଶା ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କହିଥିଲେ, 'ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋର ସଦୃଶ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଠାଇବେ; ସେ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ସେସବୁରେ ତୁମେ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବ।' ଏବଂ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ଯେକୌଣସି ପ୍ରାଣ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ କଥା ନ ଶୁଣିବ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମୂଳରେ ନାଶ କରାଯିବ। ହଁ, ଶମୂଏଲଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପରେ ଯେତେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କଥା କହିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବବାଣୀ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରେରିତ 3:17–24.

ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଅନ୍ତକାଳର ସମୟ ଥିଲା ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ, ଏବଂ ସେହିଟି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ମୋଶା—ଉଭୟଙ୍କ ଜନ୍ମସମୟରେ ଏମିତି ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ସେହି ପିଢ଼ୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଥିଲା। ଉଭୟଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେହି ଜ୍ଞାନ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୃତ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ, ମିଶର ଓ ରୋମର ଉଭୟ ନାଗଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କଲା। ପାହାଡ଼ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ମେଷପାଳକମାନେ, ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଆସିଥିବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ, ଅନ୍ତକାଳର ସମୟରେ ଘଟିଥିବା ସେହି ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ବୁଝିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ସାଧାରଣତଃ ଯାହା ଅଲକ୍ଷିତ ରହିଯାଏ, ସେହିଟା ହେଉଛି—ଶେଷ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ପଥଚିହ୍ନ ଅଛି। କେବଳ ମୋଶାଙ୍କର ଜନ୍ମ ହୋଇନଥିଲା; ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ତିନି ବର୍ଷ ଆଗରେ ତାଙ୍କର ଭାଇ ଆହାରୋଣଙ୍କର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମର ଛଅ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଭାଇପୋ ଯୋହନଙ୍କର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା। 1798 କୁ "ଶେଷ ସମୟ" ବୋଲି ସର୍ବାଧିକ ସାମାନ୍ୟଭାବେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯାଏ, ଏବଂ 1798 ମସିହାରେ ସେହି ପଶୁ—ଯାହା ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗ ସରା ଭରି (ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା) (ବେଶ୍ୟା) ଆରୋହଣ କରିଥିଲା—ହତ ହେଲା, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ ସେହି "ସ୍ତ୍ରୀ" ମଧ୍ୟ, ଯେ ଏହି ପଶୁ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିଥିଲା, ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା।

୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଦୁଇଜଣ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଥିଲେ। ୧୯୮୯ ରେ ଶପଥଗ୍ରହଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରିଗାନ ଶାସନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ପ୍ରଥମ ବୁଶ ତାଙ୍କର ଶାସନ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ବାବିଲୋନରେ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ବାରଶେ ସାଠି ବର୍ଷର ସମାପ୍ତିର ପ୍ରତିରୂପ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଭୋଜରାତ୍ରିରେ ଦାରିୟସଙ୍କ ଭାଣଜା ସେନାପତି ସାଇରସ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିବା ବେଳେ, ପ୍ରକୃତ ରାଜା ଦାରିୟସ ଥିଲେ। ଦାରିୟସ ଏବଂ ସାଇରସ ସେହି ଶେଷକାଳର ଦୁଇଟି ପଥଚିହ୍ନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ମୋଶେ ଓ ଆରୋଣ, ଯୋହନ ଓ ଯୀଶୁ, ଦାରିଉସ୍ ଓ କୋରେଶ, ପାପାସୀ ଓ ପୋପ୍, ଏବଂ ରେଗାନ୍ ଓ ବୁଶ୍ ଙ୍କ ମଧ ରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ସମ୍ପ ର୍କଗୁଡ଼ିକ, ଯଦି ସଠିକ୍ ପଦ୍ଧ ତିରେ ଅଧ ୟନ କରାଯାଏ, ତେବେ ସବୁ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୟ ଆଲୋକର ଉତ୍ସ ଅଟନ୍ତ ି। ଏଠାରେ ଆମେ ଯାହାକୁ ସୂଚିତ କରୁଛୁ, ସେହା ହେଲା—ଯୀଶୁଙ୍କ ଆତ୍ମ ୀୟ ଯୋହନ ମରୁଭୂମିରେ ଡାକୁଥିବା ସ୍ୱ ର ଥିଲେ; ଯାହାର ପ୍ର ତିରୂପ ପୂର୍ବରୁ ମୋଶେଙ୍କ ଭାଇ ଆରୋଣଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ମୋଶେଙ୍କ ୁ ସାକ୍ଷ ।ତ କରିବା ପାଇଁ ମରୁଭୂମିକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯେଣେକି ସେ ତାଙ୍କ ର ସ୍ୱ ର ହେବାକୁ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅଭିଷେକ ପୂର୍ବର ତ୍ରିଶି ବର୍ଷର ଅବଧିରେ, ଏବଂ ପ୍ରତିଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୂର୍ବର ତ୍ରିଶି ବର୍ଷର ଅବଧିରେ, ଗୋଟିଏ "ସ୍ୱର"କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଏକ ପଥଚିହ୍ନ ରହିଛି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ସେହିଟା ଥିଲା ଅରଣ୍ୟରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରୁଥିବା ଯୋହନଙ୍କ ସ୍ୱର। 533 ମସିହାରେ ଜଷ୍ଟିନିଆନ୍ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତିଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିଧର୍ମୀମାନଙ୍କ ସଂଶୋଧକ ଏବଂ କଳିସିୟାର ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଜଷ୍ଟିନିଆନଙ୍କ ଏହି ଆଦେଶଟି 538 ମସିହାରେ ଅର୍ଲିଅନ୍ସ ପରିଷଦରେ ହୋଇଥିବା ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର "ଆଦେଶ" ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତିକାରୀ "ସ୍ୱର" ଥିଲା।

ଜେନେରାଲ୍ ସାଇରସଙ୍କ ସେନା ହେଉଛି ସେହି ସ୍ୱର, ଯାହା ଦାରିୟସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାବିଲୋନର ଜୟ ଆସନ୍ନ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା।

> "ବାବିଲୋନର ପ୍ରାଚୀରମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୁରୁଶଙ୍କ ସେନାର ଆଗମନ, ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତି ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଆସୁଛି ବୋଲି ଏକ ଚିହ୍ନ ଥିଲା। କୁରୁଶଙ୍କ ଜନ୍ମରୁ ଏକ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଅଧିକ ପୂର୍ବରୁ, ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ନାମୋଚ୍ଚାରଣ କରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେ ବାବିଲୋନ ନଗରକୁ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବସ୍ଥାରେ କିପରି ଦଖଳ କରିବେ, ଓ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ କିପରି ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ, ସେହି ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଭିଲେଖ କରାଇଥିଲା। ଇଶାୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ବାକ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା:"
>
> "'ଯିହୋବା ତାଙ୍କ ଅଭିଷିକ୍ତଙ୍କୁ, ସାଇରସଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତକୁ ମୁଁ ଧରିଅଛି, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜାତିଗୁଡ଼ିକୁ ବଶୀଭୂତ କରିବା ପାଇଁ; … ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଇପଟିଆ ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିବା ପାଇଁ; ଏବଂ ସେହି ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ; ମୁଁ ତୋର ଆଗରେ ଆଗୁଆ ହେଇ ଯିବି, ଏବଂ ବାଙ୍କା ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ସିଧା କରିଦେବି; ମୁଁ ପିତଳର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରିଦେବି, ଏବଂ ଲୋହାର ଶଳାଗୁଡ଼ିକୁ ଛେଦ କରିଦେବି; ଏବଂ ମୁଁ ତୋତେ ଅନ୍ଧକାରର ଧନଭଣ୍ଡାର ଓ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଦେବି, ଯେପରି ତୁ ଜାଣିପାରୁ ଯେ ମୁଁ, ଯିହୋବା, ଯିଏ ତୋତେ ତୋର ନାମେ ଡାକୁଛି, ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ।' ଯିଶାୟ 45:1–3।" Prophets and Kings, 551.

ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକୃତ କରାଯାଏ ଯେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ "ଶେଷକାଳ" ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ପଥଚିହ୍ନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ମଧ ସ୍ୱୀକୃତ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ସେହି ଦୁଇଟି ପଥଚିହ୍ନମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଆସନ୍ତା ଇତିହାସର ଏକ ପରିଚୟ, ଘୋଷଣା କିମ୍ବା ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଆରୋଣ, ଯୋହନ, କୋରେଶ, ଏବଂ ଜଷ୍ଟିନିଆନ ଏମିତି ଏକ ପଥଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯାହା ଶେଷକାଳର ପୂର୍ବରୁ ଥାଏ। 1798 ମସିହାରେ ଥିବା ଶେଷକାଳ ହେଉଛି 1776 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱିତ ଅବଧିର ଶେଷ। ସେହି ଇତିହାସର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଥିବା ପଥଚିହ୍ନ ହେଉଛି ଆସନ୍ତା ଇତିହାସ ପାଇଁ ଅରଣ୍ୟରେ ଡାକୁଥିବା ସ୍ୱର। ସେହି ଇତିହାସ ଏକ ରାଜା କିମ୍ବା ପୋପଙ୍କ ଏକଛତ୍ର ଶାସନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଏକ ଏମିତି ପ୍ରକାଶନ ସହ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଏକ ନିରଙ୍କୁଶ ଶାସକର ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଥିବା ସେହି ପ୍ରକାଶନ ଆସନ୍ତା ଇତିହାସର "ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ଏହା ଥିଲା ଯେ ଏହି ଇତିହାସର ଶେଷରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ସଂବିଧାନ ଉଲଟାଇ ଦିଆଯିବ।

ଇତିହାସର ସେହି ରେଖା 1989 ମସିହାରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ଏହା ରବିବାର ନିୟମରେ ଶେଷ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦ ୀ ପୂର୍ବରୁ 1789 ମସିହାରେ ଅରଣ୍ୟ ରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସଚେତନବାଣୀକୁ ପ୍ର ତ୍ୟ ।ଖ୍ୟ ।ନ କରାଯାଏ। 1989 ଥିଲା ପଦ ଚାଳିଶର ଶେଷଭାଗରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ ଶେଷକାଳ, ଏବଂ ଏହା 1798 ମସିହାର ଶେଷକାଳ ସହିତ ସମାନ୍ତ ରାଳ ଅଟେ। 1989, 1776 ସହିତ ସମାନ୍ତ ରାଳ ଅଟେ, ଏବଂ ରବିବାର ନିୟମ 1798 କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଇତିହାସର ମଧ ଭାଗରେ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଦର୍ଶନର ପ୍ର ଭାବ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ୍ ହୁଏ, ସେହି ଇତିହାସ—ଯାହା 2001 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବ ର 11 ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 1789 ର ସଚେତନବାଣୀ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଅବ୍ୟ ।ହତ

ରହେ—ପୂରଣ ହୁଏ, ଏବଂ ସଂବିଧାନ ଉଲଟାଇ ଦିଆଯାଏ। ମଧ ଭାଗରେ ନିଶ୍ଚ ୟ ଏକ ପଥଚିହ୍ନ ଥାଇବା ଉଚିତ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱ ର କେବେ ମଧ ପରିବର୍ତ୍ତ ନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ସେହି ପଥଚିହ୍ନ ଶୀଘ୍ର -ଆସନ୍ତ । ରବିବାର ନିୟମରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୟ ଇତିହାସ ପାଇଁ ଏକ ସଚେତନବାଣୀକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରିବ।

୧୯୮୯ ବର୍ଷ ହେଉଛି ଚାଳିଶତମ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଶେଷକାଳର ସମୟ, ଯାହା ଏକଚାଳିଶତମ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରବିବାର ଆଇନକୁ ନେଇଯାଏ। ଶେଷକାଳ ପରେ, କିନ୍ତୁ ରବିବାର ଆଇନ ପୂର୍ବରୁ, ଯେ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ଆସିଥିଲା, ସେହିଟି ଥିଲା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧। ଏହା ସତର୍କ କରେ ଯେ, ଇତିହାସର ସେହି ଅବଧିର ଶେଷରେ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧ ରେ ଆସିଥିବା ତୃତୀୟ ହାୟ, ଯାହାକୁ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ରୋକି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ପୁଣିଥରେ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରୂପେ ଆଘାତ କରିବ, ଏବଂ ସହସ୍ର ସହର ଧ୍ୱଂସ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ବିନାଶ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ଶୟତାନ ତାହାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବ, ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

> "ହାଏ, ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି କଥାର ଜ୍ଞାନ ଥାଆନ୍ତା ଯେ ହଜାର ହଜାର ସହର ଉପରେ ସନ୍ନିହିତ ବିନାଶ ଆସୁଛି, ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ପ୍ରାୟ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାକୁ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି! କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଥିବା କଥା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ଠାରୁଛନ୍ତି। ଯେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀ ଶକ୍ତି ମନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବ, ସେବେ ନିଶ୍ଚିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଯିବ। ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଲୋଚନା କରିବା ଏବଂ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ପ୍ରତି କୌଣସି ଝୋକ ରହିବ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏମିତି ଅବସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ ନାହିଁ ଯାହା ପୃଥିବୀ ପ୍ରତି ଆଲୋକକୁ ଦ୍ୟୁତିତ ହେବାରୁ ବାଧା ଦେଉଛି। ସେମାନଙ୍କର ଆଲୋଚନା, ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ, ବନ୍ଦ ହେବ। ଶତ୍ରୁର ଶକ୍ତିମାନ ସେନାମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସମବେତ ହେଉଛନ୍ତି। କଠୋର ସଂଘର୍ଷମାନେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି। ଏକତ୍ର ହୁଅ, ମୋର ଭାଇମାନେ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଏକତ୍ର ହୁଅ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ବାନ୍ଧିତ ହୁଅ। 'ତୁମେ କହିବ ନାହିଁ, ଏକ ସନ୍ଧି,... ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ତୁମେ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଭୀତ ହେବ ନାହିଁ। ସେନାବାହିନୀର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ପବିତ୍ର ମାନ; ଏବଂ ସେଇ ତୁମର ଭୟ ହେଉନ୍ତୁ, ସେଇ ତୁମର ସନ୍ତର୍ସ ହେଉନ୍ତୁ। ଏବଂ ସେ ଏକ ପବିତ୍ରାଳୟ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଉଭୟ ଗୃହ ପାଇଁ ଏକ ଠୋକରର ପଥର ଏବଂ ଅପରାଧର ଏକ ଶିଳା, ଯିରୁଶାଲେମର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଫାନ୍ଦ ଏବଂ ଏକ ଜାଲ ହେବେ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଠୋକର ଖାଇବେ, ପଡ଼ିଯିବେ, ଭାଙ୍ଗିଯିବେ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ିବେ ଏବଂ ଧରାଯିବେ।'"

> "ଜଗତ ଏକ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ଅଟେ। ଏହାର ଅଭିନେତାମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ବାସିନ୍ଦାମାନେ, ଶେଷ ମହାନ ନାଟକରେ ନିଜ ନିଜ ଭୂମିକା ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇ ଦିଆଯାଇଛି। ମନୁଷ୍ୟଜାତିର ବିଶାଳ ଜନସମୂହ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଏକତା ନାହିଁ, କେବଳ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଆପସରେ ଗଠବନ୍ଧନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଛାଡ଼ି। ପରମେଶ୍ୱର ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହୀ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ଯଦ୍ୟପି ପରମେଶ୍ୱର କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଅସ୍ଥିରତା ଓ ଅବ୍ୟବସ୍ଥାର ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛନ୍ତି, ତଥାପି ଜଗତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇନାହିଁ। ତଳଦିଗରୁ ଏକ ଶକ୍ତି ଏହି ନାଟକର ଶେଷ ମହାନ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆଣିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି,—ଶୈତାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରୂପରେ ଆସୁଛି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଗୁପ୍ତ ସମାଜଗୁଡ଼ିକରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧର୍ମର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଛଳନା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି। ଯେମାନେ ଗଠବନ୍ଧନର ଆକାଙ୍କ୍ଷାକୁ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଶତ୍ରୁର ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକରିତ କରୁଛନ୍ତି। କାରଣ ପରେ ଫଳ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ।"

> "ଅପରାଧ ପ୍ରାୟ ତାହାର ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି। ବିଶ୍ୱ ଭ୍ରାନ୍ତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଏକ ମହାଭୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି। ଶେଷ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକଟରେ। ଆମେ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣୁଛୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଏକ ବ୍ୟାପକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବ, ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ଉଚିତ।" Review and Herald, September 10, 1903.

୧୭୮୯ ମସିହାରେ ସମ୍ବିଧାନର ପ୍ର ବେଶଦ୍ୱ ାରା ଯାହା ପ୍ର ତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସତର୍କବାଣୀ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସତର୍କବାଣୀ, ଯାହା ଦ୍ୱ ିତୀୟ କାଦେଶକୁ ଫେରେ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

ସେହି ସତର୍କବାଣୀ ହେଉଛି ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ ।ୟ ଅଠରର ପ୍ର ଥମ ସ୍ୱ ରର ସତର୍କବାଣୀ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ କେବଳ ନ୍ୟୁ ୟର୍କ ସହରର ମହାନ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱ ସ୍ତ ହୋଇନଥିଲେ, ବରଂ ସମ୍ ିଧାନର ମୂଳ ସାରତତ୍ତ୍ୱ ମଧ ପରିବର୍ତ୍ ିତ ହୋଇଗଲା। ସମ୍ ିଧାନଟି ଇଂରାଜୀ ଆଇନ ଉପରେ ରଚିତ ଏବଂ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ଯାହାର ମୂଳ ଦର୍ଶନକୁ ସରଳଭାବେ ଏହିପରି ସଂଜ୍ଞ । ଦିଆଯାଇପାରେ: "ଜଣେ ବ୍ୟ କ୍ତ ି ନିର୍ଦ୍ଦେ ।ଷ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପ୍ର ମାଣିତ ନ ହୁଅନ୍ତ ି।" ସମ୍ ିଧାନଟି ଯାହାକୁ ରୋମୀୟ ଆଇନ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ ତାହାକୁ ପ୍ର ତ୍ୟ ।ଖ୍ୟ ।ନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେ ଶ୍ୟ ରେ ରଚିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ମୂଳ ଦର୍ଶନକୁ ସରଳଭାବେ ଏହିପରି ସଂଜ୍ଞ । ଦିଆଯାଇପାରେ: "ଜଣେ ବ୍ୟ କ୍ତ ି ଦୋଷୀ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେ ।ଷ ବୋଲି ପ୍ର ମାଣିତ ନ ହୁଅନ୍ତ ି।"

୧୭୮୯ ମସିହାରେ ସଂବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଅରଣ୍ୟରୁ ଆସିଥିବା ସତର୍କବାଣୀ, ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ର ସତର୍କବାଣୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ କେବଳ ଦହନଶୀଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ମାତ୍ର ସେହି ଇତିହାସକୁ ଏକ ସାକ୍ଷାତ୍ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ସହିତ ଚିହ୍ନିତ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ପ୍ୟାଟ୍ରିଅଟ୍ ଆକ୍ଟର ପାସ୍ ହେବା ମଧ୍ୟ ସେହି ସତର୍କବାଣୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା।

ପ୍ୟାଟ୍ରିଅଟ୍ ଆକ୍ଟ (Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001) ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ର ସନ୍ତ୍ରାସବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ପରେ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର କଂଗ୍ରେସ୍‌ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି ବିଲ୍‌ଟି ୨୦୦୧ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୩ରେ House of Representatives ରେ ଏବଂ ୨୦୦୧ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୪ରେ Senate ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା। ୨୦୦୧ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୬ରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି George W. Bush ଏହାକୁ ଆଇନରୂପେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିଲେ। ପ୍ୟାଟ୍ରିଅଟ୍ ଆକ୍ଟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ସନ୍ତ୍ରାସବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟର ତଦନ୍ତ ଓ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ କ୍ଷମତାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା, ନିରୀକ୍ଷଣ ଓ ଆଇନ-ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶକ୍ତିକୁ ବିସ୍ତାର କରିବା, ଏବଂ ଇଂରାଜୀ ଆଇନର ସେହି ମୌଳିକ ଓ ମୂଳଭୂତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଯାହା ଏହାକୁ ସ୍ଥିର କରେ ଯେ, ଦୋଷୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ମଣିଷ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ। ଆଜି ମଧ୍ୟ ସରକାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅଭିଜାତ ବର୍ଗ ଆଇନସମ୍ମତ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଗୋପନୀୟତା ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବିଚାରକୁ ଏଡ଼ିଯିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି।

ଆମେ ଆମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ଏହି ଭୟାନକ ଓ ଗମ୍ଭୀର ସମୟରେ ଆମର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ? ହାୟ, ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଅଭିମାନ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଛି, କେତେ କପଟତା, କେତେ ପ୍ରତାରଣା, ପୋଷାକପ୍ରିୟତା, ହାଲକାଚିତ୍ତତା ଓ ବିନୋଦପ୍ରିୟତା, କେତେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟଲାଭର ଆକାଙ୍କ୍ଷା! ଏହି ସମସ୍ତ ପାପ ମନକୁ ଏପରି ଆବୃତ କରିଦେଇଛି ଯେ, ନିତ୍ୟବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କରାଯାଇନାହିଁ। ଆମେ କି ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବୁ ନାହିଁ, ଯେପରି ଆମେ ଜାଣିପାରିବୁ ଯେ ଏହି ଜଗତର ଇତିହାସରେ ଆମେ କେଉଁଠି ଅଛୁ? ଏହି ସମୟରେ ଆମ ପାଇଁ ସାଧିତ ହେଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥିବାବେଳେ ପାପୀମାନେ ହିସାବରେ ଆମେ କେଉଁ ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର କରିବା ଉଚିତ, ସେଥିରେ ଆମେ କି ଜ୍ଞାନୀ ହେବୁ ନାହିଁ? ଯଦି ଆମର ଆତ୍ମାର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ କିଛିମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା ଅଛି, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ। ଆମେ ସତ୍ୟ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ସହିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ହେବ; ଆମେ ଆତ୍ମାର ଗଭୀର ଅନୁତାପ ସହିତ ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମିଟାଯାଇପାରେ।
>
> "ଆମେ ଆଉ ମୋହମୟ ଭୂମିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଆମର ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ଶେଷ ସମୟକୁ ଆମେ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ସମୀପ କରୁଛୁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରଶ୍ନ କରୁ, ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିପରି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି? ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଓଷ୍ଠରେ ଆମର ନାମ କେତେ ଶୀଘ୍ର ଆସିପାରେ ଏବଂ ଆମ ମାମଲାମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଯାଇପାରେ—ତାହା ଆମେ ଜାଣୁନାହୁଁ। ହାୟ, ହାୟ, ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣୟମାନେ କେମିତି ହେବ! ଆମେ କି ଧର୍ମୀମାନଙ୍କ ସହ ଗଣିତ ହେବୁ, କିମ୍ବା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣନା କରାଯିବୁ?"
>
> "ମଣ୍ଡ ଳୀ ଉଠୁ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ପଶ୍ଚ ।ଦ୍ ପତନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରୁ। ପ୍ର ହରୀମାନେ ଜାଗ୍ର ତ ହେଉନ୍ତୁ , ଏବଂ ତୂରୀରୁ ନିଶ୍ଚ ିତ ସ୍ୱ ର ପ୍ର କାଶ କରୁନ୍ତୁ । ଏହା ଏକ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ସତର୍କବାଣୀ ଯାହା ଆମେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ହେବ। ଈଶ୍ୱ ର ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କ ୁ ଆଜ୍ଞ । ଦିଅନ୍ତ ି, 'ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱ ରରେ ଡାକ, ବାରଣ କର ନାହିଁ, ତୂରୀ ପରି

ନିଜର ସ୍ୱ ର ଉଚ୍ଚ କର, ଏବଂ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ସେମାନଙ୍କ ର ଅପରାଧ, ଏବଂ ଯାକୁବଙ୍କ ଗୃହକୁ ସେମାନଙ୍କ ର ପାପ ଦେଖାଇଦେ।' ଲୋକମାନଙ୍କ ର ମନୋଯୋଗ ଆକର୍ଷିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟ କ; ଯଦି ଏହା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ସମସ୍ତ ପ୍ର ୟାସ ନିଷ୍ଫ ଳ; ସ୍ୱ ର୍ଗରୁ ଯଦି ଜଣେ ଦୂତ ଅବତରଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ସହ କଥା କହନ୍ତ ।, ତାହାହେଲେ ମଧ୍ ତାଙ୍କ ର କଥା ସେତେକି ମଙ୍ଗ ଳ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଯେତେକି ସେ ମୃତ୍ୟୁ ର ଶୀତଳ କଣ୍ଠ ରେ କଥା କହୁଥାନ୍ତ ।। ମଣ୍ଡ ଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ ରେ ଉଦ୍ ବୁଦ୍ଧ ହେବା ଦରକାର। ଯେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସେ ପଥ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ ନ କରେ, ସେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଆତ୍ମ ା କେବେ ଆସିବେ ନାହିଁ। ହୃଦୟର ଗଭୀର ଅନୁସନ୍ଧ ାନ ହେବା ଉଚିତ। ଏକତାବଦ୍ଧ , ଅବିଚଳ ପ୍ର ାର୍ଥନା ହେବା ଉଚିତ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ାସ ଦ୍ୱ ାରା ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପ୍ର ତିଜ୍ଞ ାମାନଙ୍କ ୁ ଦାବି କରିବା ଉଚିତ। ପୁରାତନ କାଳରେ ଯେପରି ଟାଟ ପିନ୍ଧ ି ଦେହକୁ ଆବୃତ କରାଯାଉଥିଲା, ସେପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଆତ୍ମ ାର ଗଭୀର ନମ୍ର ତା ଥିବା ଉଚିତ। ଆତ୍ମ ସନ୍ତ ୋଷ ଓ ଆତ୍ମ ୋନ୍ନ ତି ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ ଅତି କ୍ଷ ୁଦ୍ର ତମ କାରଣ ମଧ୍ ନାହିଁ। ଆମେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପ୍ର ବଳ ହସ୍ତ ତଳରେ ନିଜମାନଙ୍କ ୁ ନମ୍ର କରିବା ଉଚିତ। ସେ ସତ୍ୟ ସନ୍ଧ ାନୀମାନଙ୍କ ୁ ସାନ୍ତ୍ୱ ନା ଦେବାକୁ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ପ୍ର କାଶିତ ହେବେ।"

"ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି; ଆମେ କି ଏହାରେ ନିୟୋଜିତ ହେବୁ? ଆମେ ଶୀଘ୍ର କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଆମେ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଅବିରତ ଭାବେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାଦିନ ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବାରେ ଲାଗିଥିବା ଉଚିତ। ଆମ ପାଖରେ ହାରାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ନାହିଁ, ସ୍ୱାର୍ଥପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ହେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସମୟ ନାହିଁ। ଜଗତକୁ ସଚେତନ କରାଯିବାକୁ ହେବ। ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଲୋକକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆମେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ କ'ଣ କରୁଛୁ? ଈଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି; ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପାଳନ କରିବାକୁ ଏକ ଭୂମିକା ଅଛି, ଏବଂ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବିପଦ ବ୍ୟତୀତ ଆମେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବହେଳା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ।"

"ହେ ମୋର ଭାଇମାନେ, ତୁମେ କି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶୋକିତ କରିବା, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବା? ତୁମେ କି ଧନ୍ୟ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କୁ ବାହାରେ ରଖିଦେବା, କାରଣ ତୁମେ ତାଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହଁ? ତୁମ ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଯେ ଭାର ବହନ କରିଥିଲେ, ସେହି ଭାର ବହନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମେ ନିଜ ସୁବିଧାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଭଲପାଉଛ ବୋଲି, ସତ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ବିନା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନାଶ ହେବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେବା କି? ଆସ, ଆମେ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ ହେବା। 'ସଂଯମୀ ହୁଅ, ସଚେତନ ରୁହ; କାରଣ ତୁମର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ଶୟତାନ ଗର୍ଜନ କରୁଥିବା ସିଂହ ପରି ଚାରିପାଖେ ଘୁରୁଛି, ସେ କାହାକୁ ଗ୍ରାସ କରିପାରିବ ତାହା ଖୋଜୁଛି।' Review and Herald, March 22, 1887."